

عنوان مقاله:

نسبت فناوری و فلسفه تاریخ در تجدد و اسلام

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 19، شماره 62 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید اسماعیل مسعودی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه شیراز

علی فتوتیان - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف: این مقاله به بررسی نسبت فناوری و تلقی انسان درباره سیر تاریخ بشر یا فلسفه تاریخ پرداخته است. در حالی که توسعه فناوری در کشور ما به یک ضرورت تبدیل شده و یکی از دغدغه های جدی سیاستگذاران و سیاستمداران در تاریخ معاصر ایران بوده است، اما کمتر به ابعاد علمی و به خصوص فلسفی آن توجه شده است؛ این مسئله که آیا فناوری جدید متناسب با رویکرد خاص بشر جدید به تاریخ شکل گرفته یا اینکه فناوری جدید نسبت به هر گونه تلقی نسبت به تاریخ بی جهت است و اساسا آیا میان فناوری و تلقی انسان به تاریخ یا همان «فلسفه تاریخ» نسبت خاصی وجود دارد؟ روش: این مقاله با استفاده از روش اسنادی- کتابخانه ای انجام گرفته و دارای دو بخش است. در بخش نخست، نسبت فناوری جدید و فلسفه تاریخ تجدد بررسی و در بخش دوم، تفاوت های بنیادین فلسفه تاریخ اسلامی با فلسفه تاریخ تجدد روشن شده و الزامات این تفاوت بنیادین در فهم ماهیت فناوری بیان شده است. نتیجه گیری: درحالی که وجود بشر، وجودی تاریخی است؛ فناوری، فرعی از این وجود تاریخی است. سیر تاریخی بشر مدرن که نسبت به جهان پیرامونی پیش رونده و سلطه گرایانه است، چنین فناوری ای را ایجاد می کند و در جایی که سیر تاریخی بشر دینی و اسلامی شود، درحالی که نسبت به جهان پیرامونی نسبت هماهنگی داشته باشد و نه سلطه؛ فناوری ای با چنین نسبتی ایجاد خواهد شد

کلمات کلیدی:

فناوری، فلسفه تاریخ، فلسفه تاریخ اسلامی، فلسفه تاریخ تجدد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378624>

